

S Z E M L E

Nagy Gáspár

HATVAN HÓNAP: NAPRA NAP

(1998–2003)

Kezdetben bizony
nem hittem el én
hogy túléltem ott
ezt a tőlem kért
ritka szolgálatot

hogy lennék kémlelője
fönt a hóhatár fölött
a gerinc szikláinak
miknek csúfos omlása
egyszer úgyis rámszudul

kerek hatvan hónapig
éltem itt barátaim
száraz kenyéren s vizen
kardélnél is élesebb
kövek társaként

és számolni kellett
minden szívzörejt
ami a gerinc felől
kígyóként kúszott
órhelyem felé

ahol a föld s az ég
mágnes sugártükörben
valómmal egybeért
veszteségemre így borult
nappal szemfedél sötét

de aztán *szabadságos*
csillagok hintettek
gyertyányi fényt fölém
orromig látni engedett
valami lázas vakremény

amit a világ üzent
ide az ég peremén
nyújtózó sziklaél alá
hányszor gondoltam
majd vége lesz talán

s szabadulhatok
ha jönnének májamért
griffek vagy sasok
de hatvan hónapig
csak bilincs-egyensúlyok

és sziklareszeléknyi por
minta-téridő mágnesként
szavamon fogott
minden megkarcolt követ
szóvá lapított

s te olvastál belőlem
hószín fehér palákról
amint ezredévek gerincben
ott főtt keresztként futnak egybe
ezért vagyok hát távol

ezért nyelvemen a só
már víz nélkül is
halálomig fölérék
valami cél üldöz mint
az öngyilkos hajlamú gének

---

balek kárvallottjait –
a gerincen túlnan úgylehet
már lefelé húz a köd
s talán (valaki) utánam hajít
egy megváltó követ.

(2003)

Tiszatúj, 2003/5.

NAGY GÁSPÁR (1949, BÉRBALTAVÁR) JÓZSEF ATTILA- ÉS KOSSUTH-DÍJAS LÍRIKUS